

SCHEURINGEN

hjms

Geliefde broeders en zusters, er zijn op dit moment vele gemeenten van kinderen Gods waar scheuringen zijn of beginnen te ontstaan.

Los van het feit dat de bijbel in Openb. 22:11 over twee tegengestelde geestelijke stromingen (in de eindtijd) spreekt, ontstaan vele scheuringen door opgeblazen leiderschap, of door niet geaccepteerd geestelijk leiderschap of door het ontbreken van leiderschap.

Er kan bijvoorbeeld sprake zijn van leiders die voortdurend op een voetstuk worden geplaatst en zich daar thuis gaan voelen, terwijl de eer slechts aan Jezus toekomt. Er kan sprake zijn van een voorganger of van ouderlingen, die om welke reden dan ook niet worden geaccepteerd. Of er staan meerdere kapiteins aan het roer met alle gevolgen van dien. Of er is helemaal geen voorganger.

Helaas gaat dit alles steeds gepaard met veel onrust en gekakreel. En op een zeker moment is iedereen in de gemeente, jong en oud, erbij betrokken. Vaak tot schade van hun zielen. Één ding staat dan vast, in zulke situaties wordt de lieve en heerlijke Naam van Jezus zeker niet verheerlijkt en worden er beslist geen verloren zielen uit de duisternis gered. Dan zal satan in zijn vuistje lachen, want nu heeft hij zijn doel bereikt. Veel geruzie onder elkaar en een anti-getuigenis naar buiten toe als een antipode van Joh. 13:35 – *“Hieraan zullen zij allen bekennen, dat gij Mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt onder elkander.”*

Er is nu als het ware sprake van een kudde schapen, die geen band meer met de herder heeft. In principe is dit onnatuurlijk, maar helaas soms onvermijdbaar (Joh. 10:12-13).

Natuurlijk is Jezus de grote, goede Herder, Die Zijn leven voor Zijn schapen gaf en Die door hen wordt gekend (Joh. 10:11,14). maar tóch heeft Hij aardse herders aangesteld, die over Zijn kudde moeten waken. Deze herders hebben een geweldige verantwoordelijkheid. Jezus' aandacht is dan ook voortdurend op de schapen gericht.

Matt. 9:36 – *“En Hij, de scharen ziende, werd innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, gelijk schapen, die geen herder hebben.”*

Broeders en zusters, het is daarom goed dat wij, wanneer wij in onze lokale gemeenten met zulke tragische situaties worden geconfronteerd, onszelf eens goed gaan onderzoeken. We zullen ons hiervoor spiegelen aan de gemeente van Corinthe.

De stad Corinthe was een belangrijke, welvarende, Griekse stad, maar ook berucht om zijn losbandigheid. Corinthe was het middelpunt van de verering van Venus, de godin van de liefde. Een van de tempels in Corinthe had zelfs duizend priesteressen, die in feite gewoon prostituée waren.

De apostel Paulus had de christelijke gemeente gesticht in de achttien maanden, dat hij in Corinthe verbleef. Nadat hij vertrokken was, bezochten Apollos en ook Céphas (Petrus) de gemeente om de gelovigen verder te leiden in hun geloof. Maar Corinthe was helaas op een zeker moment een vleselijke gemeente geworden. Het liep uiteindelijk zo de spuigaten uit, dat Paulus hen een strenge brief moest schrijven, de Eerste Brief aan Corinthe. En hij sprak over grote verdeeldheid in de gemeente, maar ook over hoererij en over grote hoogmoed en egoïsme en gebrek aan aandacht voor de armen onder hen.

In 1 Cor. 11 beschreef Paulus de instelling van het Heilig Avondmaal. En, geliefde broeders en zusters, er is niets dat de kinderen Gods meer verenigd dan de onverdiende genade en vergeving die Jezus schonk, toen Hij Zijn Lichaam overgaf in de kruisdood en Zijn kostbare Bloed voor hen stortte en voor hun zonden stierf.

Daarom stelde Hij het Heilig Avondmaal in, voordat Hij naar het kruis op Golgotha ging. Want Hij kende de zwakheid van het menselijke vlees en Hij wist dat wij mensen vaak herinnerd moeten worden aan alles wat Hij deed om ons te reinigen en ons één te maken.

Ik wil enkele punten aanhalen uit het schriftgedeelte van 1 Cor. 11:17:34 (Statenvertaling). Bij bepaalde passages zal ik ter verduidelijking ook citeren uit Het Boek.

1 Cor. 11:17-19 – *“Dit nu, hetgeen ik u aanzegge, prijs ik niet, namelijk dat gij niet tot beter, maar tot erger samenkomt. Want eerstelijk, als gij samenkomt in de Gemeente, zo hoor ik, dat er scheuringen zijn onder u; en ik geloof het ten dele; Want er moeten ook ketterijen onder u zijn, opdat degenen, die oprecht zijn, openbaar mogen worden onder u.”*

Het Boek omschrijft deze verzen als volgt: *“Het volgende wat ik moet regelen, is iets waar ik geen goed woord voor over heb. Het gaat namelijk om uw bijeenkomsten, die schadelijk zijn in plaats van nuttig. Ik heb gehoord dat er, wanneer u bijeenkomt, nogal wat onenigheid is. En ik geloof wel dat er iets van waarheid in is. Er moeten wel splitsingen onder u plaatsvinden; anders zou niet duidelijk worden wie aan de goede kant staan.”*

Paulus concludeerde dat de gemeentelijke samenkomsten in Corinthe eerder schadelijk dan nuttig waren. Er was immers geen eenheid (in Christus), maar wel verdeeldheid. Paulus had gelijk, want als we steeds met spanningen of zelfs buikpijn naar de samenkomst gaan om dan in een sfeer terecht te komen waarin Jezus' Naam niet wordt groot gemaakt, dan is er zeker geen sprake meer van geestelijke opbouw en vernieuwing. Maar Paulus merkte ook op dat scheuringen soms wel moeten optreden, opdat duidelijk wordt wie er oprecht aan de goede kant (van Christus) staan.

Er waren in de gemeente van Corinthe groepjes die Paulus aanhingen, maar er waren ook die Apollos of Céphas (Petrus) aanhingen. En dit gebeurde, terwijl er onder deze drie mannen zelf helemaal geen verdeeldheid was.

1 Cor. 1:10-13 – *“Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in eenzelfden zin, en in een zelfde gevoelen. Want mij is van u bekend gemaakt, mijn broeders, door die van het huisgezin van Chloë zijn, dat er twisten onder u zijn. En dit zeg ik, dat een iegelijk van u zegt: Ik ben van Paulus, en ik van Apollos; en ik van Céfas; en ik van Christus. Is Christus gedeeld? Is Paulus voor u gekruist? Of zijt gij in Paulus naam gedoopt?”*

1 Cor. 3:1-9,21-23 – *“En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot geestelijken, maar als tot vleselijken, als tot jonge kinderen in Christus. Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet; ja, gij vermoogt ook nu nog niet. Want gij zijt nog vleselijk; want dewijl onder u nijd is, en twist, en tweedracht, zijt gij niet vleselijk, en wandelt gij niet naar den mens? Want als de een zegt: Ik ben van Paulus; en een ander: Ik ben van Apollos; zijt gij niet vleselijk? Wie is dan Paulus, en wie is Apollos, anders dan dienaars, door welke gij geloofd hebt, en dat, gelijk de Heere aan een iegelijk gegeven heeft? Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven. Zo is dan noch hij, die plant, iets, noch hij, die nat maakt, maar God, Die den wasdom geeft. En die plant, en die nat maakt, zijn een; maar een iegelijk zal zijn loon ontvangen naar zijn arbeid. Want wij zijn Gods medearbeiders; Gods akkerwerk, Gods gebouw zijt gij. Niemand dan roeme op mensen; want alles is uwe. Hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Céfas, hetzij de wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, zij zijn alle uwe. Doch gij zijt van Christus, en Christus is Gods.”*

Paulus maakte meteen korte metten met eigen eer en roem en met roem van mensen. Hoogmoed en roem van mensen zijn funest. Wie tenslotte waren Paulus, Apollos of Céphas? Zij waren uit genade slechts dienstknechten van God, die zélf helemaal niets zouden kunnen bereiken. Het was toch God alléén, Die de groei en het resultaat bewerkstelligde en het gebouw bouwde. Alleen aan Hem komt alle eer toe.

Volgens Paulus waren de gemeenteleden van Corinthe in feite nog zuigelingen. Zij waren nog babies in het geloof. En hoe kan een baby nu terechte kritiek hebben op zijn leraar? Er waren er zelfs die beweerden dat Paulus geen echte apostel was, omdat hij niet samen met de twaalf apostelen met Jezus (in Israël) had gewandeld (1 Cor. 9:1-2).

1 Cor. 11:20-22 – *“Als gij dan bijeen samenkomt, dat is niet des Heeren avondmaal eten. Want in het eten neemt een iegelijk te voren zijn eigen avondmaal; en deze is hongerig, en de andere is dronken. Hebt gij dan geen huizen, om er te eten en te drinken? Of veracht gij de Gemeente Gods, en beschaamt gij degenen, die niet hebben? Wat zal ik u zeggen? Zal ik u prijzen? In dezen prijs ik u niet.”*

Het Boek omschrijft deze passage als volgt: *“Wanneer u bij elkaar komt om te eten, heeft dat niets te maken met de maaltijd van de Here. Voordat de maaltijd goed en wel is begonnen, schrokt iedereen zoveel mogelijk naar binnen, met het gevolg dat sommigen nog honger hebben en anderen dronken zijn. Als u echt zoveel honger hebt, moet u eerst thuis iets eten. Betekent de gemeente van God zo weinig voor u dat de arme medegelovigen door u geen kans krijgen om te eten? Wat denkt u? Dat ik u een compliment zal geven? Ik denk er niet aan!”*

Er was zo ontzettend veel egoïsme onder de gemeenteleden van Corinthe. Als dit hun gedrag was tijdens de gemeentelijke liefdemaaltijden, dan moeten de behoeftigen en de armen onder hen ook in andere situaties maar bitter weinig aandacht hebben gehad. Waar veel geruzie is, verdwijnt beslist de ontfermende liefde voor verloren en behoeftige zielen. Wat een tegenstelling met het verlangen van God de Vader dat wij liefde voor elkaar hebben en juist de behoeftigen onder ons verzorgen. Jak. 1:27 – *“De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.”*

In 1 Cor. 11:23-26 beschrijft Paulus de instelling van het waarachtige Avondmaal: *“Want ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb, dat de Heere Jezus in den nacht, in welken Hij verraden werd, het brood nam; En als Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. Desgelijks nam Hij ook den drinkbeker, na het eten des avondmaals, en zeide: Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls als gij dien zult drinken, tot Mijn gedachtenis. Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en dezen drinkbeker zult drinken, zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij komt.”*

Oh, mijn geliefde broeders en zusters, gaat u terug naar het kruis. Herinner u het grote Offer dat Jezus voor u bracht. Zie Hem daar bloedend hangen. Totaal verminkt en toegetakeld, één bloederige massa. Bespuwd en bespot, veracht! Maar niet voor Zijn eigen zonden. Jezus was geheel onschuldig, Hij had nooit gezondigd. Hij ging vrijwillig voor u en mij naar het kruis om ons te redden van een eeuwige hel, van het eeuwige verderf. Hij ging omdat Hij u en mij zo oneindig veel liefhad. Onbegrijpelijk voor ons beperkte menselijke verstand. Maar Hij ging. En dáárom zei Paulus in 1 Cor. 11:27-29 – *“Zo dan, wie onwaardiglijk dit brood eet, of den drinkbeker des Heeren drinkt, die zal schuldig zijn aan het lichaam en bloed des Heeren. Maar de mens beproeve zichzelf, en ete alzo van het brood, en drinke van den drinkbeker. Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren.”*

Als wij bewust zonden in ons hart verbergen, als wij maar steeds ons egoïsme of onze hoogmoed botvieren, als wij niet recht voor God staan, maar tóch deelnemen aan het Heilig Avondmaal in de gemeente, dan zijn wij schuldig aan het Lichaam en Bloed van Jezus. Dan staan wij schuldig tegenover Zijn Lichaam, de Gemeente, maar ook tegenover onze lokale gemeente, de kudde van Jezus' schapen waarvan wij deel uit maken. Dan hebben wij onszelf weer blootgesteld aan Gods oordeel en het is slechts Zijn grote genade dat het

oordeel niet voltrekken wordt. Dan hebben wij ook geen gezonde blik op de werkelijke geestelijke toestand in de gemeente.

Broeders en zusters, in Ex. 12 kunnen we over de instelling van het Paschafeest lezen ter gelegenheid van Israël's verlossing uit Egypte. We mogen hier een schaduwbeeld van de dood van het goddelijke Offerlam Jezus Christus zien, maar ook van het Heilig Avondmaal.

Ex. 12:3-8 – “Spreekt tot de ganse vergadering van Israël, zeggende: Aan den tienden dezer maand neme een iegelijk een lam, naar de huizen der vaderen, een lam voor een huis. Maar indien een huis te klein is voor een lam, zo neme hij het en zijn nabuur, de naaste aan zijn huis, naar het getal der zielen, een iegelijk naar dat hij eten kan; gij zult rekening maken naar het lam. Gij zult een volkomen lam hebben, een manneken, een jaar oud; van de schapen of van de geitenbokken zult gij het nemen. En gij zult het in bewaring hebben tot den veertien-den dag dezer maand; en de ganse gemeente der vergadering van Israel zal het slachten tussen twee avonden. En zij zullen van het bloed nemen, en strijken het aan de beide zijposten, en aan den bovendorpel, aan de huizen, in welke zij het eten zullen. En zij zullen het vlees eten in denzelfden nacht, aan het vuur gebraden, met ongezuurde broden; zij zullen het met bittere saus eten.”

Beslist kent u allen reeds het hele verhaal. Maar uit vers 4 blijkt dat God wilde dat men rekening met elkander hield. Als het huis te klein was om een heel lam te slachten, dan moest men delen en rekening houden met zijn naaste, met de arme buurman die geen lam kon betalen. Uit vers 7 en 8 mogen we verstaan dat het bloed van het geslachte lam aan de deurposten moest worden gestreken als een uiterlijk teken voor de doodsengel. Het oordeel dat op Egypte zou komen, zou dan aan hen voorbij gaan. Maar binnen in de woning moest het lam worden gegeten. Eten in bijbelse taal heeft te maken met gemeenschap. Innerlijk moest men gemeenschap hebben met dat onschuldige lam, dat voor hun verlossing de prijs van zijn bloed moest betalen.

Ex. 12:12-15 – “Want Ik zal in dezen nacht door Egypteland gaan, en alle eerstgeborenen in Egypteland slaan, van de mensen af tot de beesten toe; en Ik zal gericht oefenen aan al de goden der Egyptenaren, Ik, de HEERE! En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbijgaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal. En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting. Zeven dagen zult gijlieden ongezuurde broden eten; maar aan den eersten dag zult gij het zuurdeeg wegdoen uit uw huizen; want wie het gedesemde eet, van den eersten dag af tot op den zevenden dag, diezelve ziel zal uitgeroeid worden uit Israël.”

De verlossing van Israël was voor het volk een groot feest. Logisch ook! Honderden jaren geknecht door slavernij, maar nu vrij! Prijst God! Daarom wilde God dat zij jaarlijks feest zouden vieren en de verlossing zouden gedenken. Daartoe moesten zij ongezuurde broden eten en ál het zuurdesem uit hun midden wegdoen.

Broeders en zusters, onze verlossing uit de klauwen van satan en uit de duistere wereld van zonden is nog geweldiger. De eeuwige hel is aan ons voorbij gegaan. En dit feest mogen wij bij herhaling vieren als wij het Heilig Avondmaal gebruiken. Dan eten wij brood en gedenken het gebroken Lichaam van Christus, het Lam van God, Die ook het levende Brood uit de hemel is. Dan drinken wij van de wijn en gedenken Zijn gestorte Bloed.

Maar God wil beslist dat wij elk zuurdesem van zonde, onreinheid en ongerechtigheid uit ons leven wegdoen en opruimen. De bijbel zegt daarom: *“En doet gij dezen boze uit ulieden weg”* (1Cor. 5:13b), en ook *“Een weinig zuurdesem verzuurt het gehele deeg”* (Gal. 5:9). Want door (een beetje) zonde wordt niet alleen het eigen geestelijk leven verpest, maar het tast ook de gemeente aan en kan zelfs tot scheuringen leiden.

De Corinthiërs daarentegen waren zo onzedig. Allerlei vormen van onreinheid kwamen in Corinthe voor. Leest u maar 1 Cor. 5:1,9-13 en 6:12-20. Het zuurdesem was in hun gemeente volop aanwezig. 1 Cor. 5:6-7 – *“Uw roem is niet goed. Weet gij niet, dat een weinig zuurdesem het gehele deeg zuur maakt? Zuivert dan den ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus.”*

Broeders en zusters, de Heer verlangt van ons dat we alle vormen van zonde uit ons midden verwijderen en nalaten. Niet alleen de heel grove zonden als hoererij, incest, overspel. Óók de als “kleine zonden” beschouwde gierigheid, kwaadsprekerij en lastering en welke andere zonden dan ook. Zoals ik reeds opmerkte, is het kleinste beetje zuurdesem (zonde) het begin van de verzuring van het gehele deeg.

Het was door de overtreding van één echtpaar, Adam en Eva, dat de gehele latere mensheid met de zonde te kampen kreeg. Het was door de gruwelijke zonde van één persoon in Corinthe, dat het zuurdesem voortwoekerde. Maar de onverschilligheid van de gehele gemeente maakte hen allen schuldig. Want blijkbaar was de zonde van hoererij latent in vele harten aanwezig. Ze waren zelfs nog hoogmoedig en trots op hun geestelijk niveau. 1 Cor. 5:1-2 – *“Men hoort ganselijk, dat er hoererij onder u is, en zodanige hoererij, die ook onder de heidenen niet genoemd wordt, alzo dat er een zijns vaders huisvrouw heeft. En zijt gij nog opgeblazen, en hebt niet veel meer leed gedragen, opdat hij uit het midden van u weggedaan worde, die deze daad begaan heeft?”*

Broeders en zusters, door onreinheid, verdeeldheid, hoogmoed en egoïsme krijgen helaas ook ziekten vrij spel in de gemeente. Ziekten zelfs die de (slaap van de) dood tot gevolg hebben, zodat mensen lichamelijk (niet alleen geestelijk) sterven. Hoe belangrijk is het daarom voor ieder kind van God om zichzelf voortdurend goed te onderzoeken of er nog enige vorm van zuurdesem in de geestelijke tempel te vinden is.

1 Cor. 11:30-32 – *“Daarom zijn onder u vele zwakken en zieken, en velen slapen. Want indien wij onszelven oordeelden, zo zouden wij niet geoordeeld worden. Maar als wij geoordeeld worden, zo worden wij van den Heere getuchtigd, opdat wij met de wereld niet zouden veroordeeld worden.”*

Wij moeten onszelf oordelen en scherprechters voor onszelf zijn en geen enkele zonde in ons eigen leven accepteren. Dan zal de Heiland ons disciplineren, zodat Gods oordeel aan ons voorbij gaat. Het is zo belangrijk dat ieder van ons recht voor God kan staan. Met name in de moeilijke situaties, dat er geen herderlijke leiding is of dat die leiding onder vuur ligt.

Als wij ons bekeren dan zal de Heer ons herders geven naar Zijn hart.

Jer. 3:14-15 – *“Bekeert u, gij afkerige kinderen! spreekt de HEERE, want Ik heb u getrouwd, en Ik zal u aannemen, een uit een stad, en twee uit een geslacht, en zal u brengen te Sion. En Ik zal ulieden herders geven naar Mijn hart; die zullen u weiden met wetenschap en verstand.”*

Wie zich als schaap van Gods kudde tot Hem bekeert, mag zich verzekerd weten dat Jezus, de goede Herder, over hem zal waken. Hij mag zich verzekerd weten, dat God hem ook in de gemeente een herder naar Zijn hart zal geven. Wellicht niet in de eigen gemeente, als de eigen ouderlingen en voorgangers zich niet van hun dwaalwegen bekeren, maar dan toch zeker in een andere gezonde gemeente.

Tot slot, mijn geliefde broeders en zusters, de houding van elke rechtgeaarde herder in de gemeente zou als die van Mozes moeten zijn.

Num. 27:15-17 – *“Toen sprak Mozes tot den HEERE, zeggende: Dat de HEERE, de God der geesten van alle vlees, een man stelle over deze vergadering. Die voor hun aangezicht uitga, en die voor hun aangezicht inga, en die hen uitleide, en die hen inleide; opdat de vergadering des HEEREN niet zij als schapen, die geen herder hebben.”*

Plaatst u uw voorganger of ouderlingen op een voetstuk? Niet doen! Onze eer komt aan God toe en Hij is een jaloerse God.

Twijfelt u wellicht aan degenen die u voorgaan? De ultieme test is of in alle oprechte nederigheid de Naam van Jezus steeds weer wordt verheerlijkt en groot gemaakt én of alles vanuit een intense, overbuigende, herderlijke liefde in het werk wordt gesteld om zielen voor Jezus te winnen en te behouden.

1 Cor. 2:2-3 – *“Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd. En ik was bij ulieden in zwakheid, en in vreze, en in vele beving.”*

1 Cor. 9:22-23 – *“Ik ben den zwakken geworden als een zwakke, opdat ik de zwakken winnen zou; allen ben ik alles geworden, opdat ik immers enigen behouden zou. En dit doe ik om des Evangelies wil, opdat ik hetzelfde mede deelachtig zou worden.”*

Moge Jezus, onze trouwe Heiland en komende Hemelbruidegom, u en uw gemeente deze week rijkelijk zegenen. Amen.